

overfor Skade ved Ildsvaade, foraarsaget ved Gnister eller Gløder fra et Lokomotiv, men jeg har forstaaet, at man her vil støde paa aldeles uovervindelige Vanskeligheder. Jeg har altsaa maattet opgive at føre denne Tanke igennem og maa derfor foretrække at arbejde for at finde en Løsning, som maa anses for fremkommelig, og som dog indeholder nogen Begrænsning i det nu aldeles ubegrænsede Ansvar, som er paalagt Banerne. Den Begrænsning, der navnlig er Tale om, er den, at Banen skal være fritaget for Ansvar, saafremt den Bygning eller de Genstande, der er Tale om, er blevet anbragt paa deres nuværende Plads, efter at Banen er blevet anlagt. Det vil sikkert findes rimeligt og rigtigt, at en Jernbane ikke skal yde Erstatning, hvis der i dens umiddelbare Nærhed, efter at den er anlagt, opføres Bygninger, f. Eks. Værksteder med brandfarligt Indhold, idet det dog maa være mere naturligt, at saadanne nye Bygninger anbringes i en saadan Afstand fra Banen, at Ildsvaade ikke kan opstaa, og, i modsat Fald, at Tabet da kommer til at hvile paa den paagældende selv.

Endvidere foreslaas det i Lovforslaget, at Jernbanen skal være fritaget for Ansvar, forsaavidt den Genstand, der er blevet beskadiget ved Branden, er anbragt i Strid med de Bestemmelser, som maatte være truffene til Beskyttelse mod Brandfare, og i saa Henseende maa man fremhæve den store Vigtighed, man maa tillægge det nu her i Landstinget værende Lovforslag om Foranstaltninger mod Brandfare, som jeg haaber, man samtidig med Behandlingen af dette Lovforslag skulde kunne naa til endelig Enighed om. Jeg tror, det er af meget stor Vigtighed, at vi nu faar disse to Lovforslag gennemført. De har jo i lang Tid været Genstand for Rigsdagens Overvejelser, og deres Gennemførelse turde maaske være paakrævet. Man ved ikke, hvilken Ulykke der kan indtræde, og hvilket Omfang en Ulykke kan faa, og det forekommer mig, at efter at Spørgsmaalene i høj Grad har været Genstand for Overvejelse, maa de nu være modne til, at man fra Rigsdagens Side vil kunne behandle disse Lovforslag færdig. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale

dette Lovforslag, som i Dag foreligger til Behandling, til det høje Tings Velvillie.

Ejsing: Jeg kan begynde med det, som den højtærede Minister sluttede med: jeg haaber ogsaa, at vi skulde kunne faa dette Lovforslag og det andet Lovforslag, som allerede ligger i Udvalg her i Landstinget, gennemført inden alt for lang Tid.

I Begyndelsen da Jernbanerne kom, blev der ikke talt saa meget om Erstatningsansvar for dem, og endnu er der Røster, saa hæver sig for, at Jernbanerne ikke bør yde nogen Erstatning for Ulykker, der sker paa Grund af Jernbanekørsel, og hvad dermed staar i Forbindelse. Men efterhaanden er alligevel den Mening slaet igennem, at Jernbanerne har Erstatningspligt, og det er ikke alene herhjemme, men det er maaske netop mere i andre Lande, man har godkendt dette Princip. Jernbanedrift er jo en samfundsnyttig Drift, men det kan ikke nægtes, at den er farlig paa visse Omraader. Maaske den ikke just er farlig, naar man ser den i Forhold til mange andre Bedrifter — jeg tror f. Eks., at der kommer flere til Skade ved Kørsel med Vogn end med Jernbane —, men i vor Lovgivning er vi gaaet længere og længere i den Retning at paalægge alle de forskellige Bedrifter Ansvar for, hvad der sker i Bedriften eller som Følge af Bedriften. Det har ført til, at der nu er oprettet ikke saa ganske faa Ansvarsforsikringer, hvor man kan forsikre for den Slags Skade. Det kunde Jernbanerne maaske ogsaa gøre, for naar man ser hen til, hvor mange Mennesker der befordres med Jernbanen, og hvor mange Mennesker der kommer i Forbindelse dermed, er Tabet ikke saa betydeligt, at Erstatningen kan siges at være særlig stor, set i Forhold dertil; det kunde derfor maaske allerlettest ordnes ved at tegne en Ansvarsforsikring.

Her i Lovforslaget er man gaaet ret vidt, og det er betydelige Erstatninger, der skal ydes Folk, som lider Skade paa Liv og Gods. Derimod søger Lovforslaget saa vidt muligt at slippe for at yde Erstatning for den Skade, Banen foraarsager ved at tænde Ild paa Marker, Skove, Bygninger, Løsøre, maaske mest det sidste.